

De gode gamle dage i Vester Hæsing anno 1917

På arkivet har vi nogle håndskrevne erindringer af Maren Albrechtslund, som var opfostret hos sine bedsteforældre på Rolighedsvej 5. Hun var rigtig god til at fortælle, og nu er vi med hende for nøjagtig 100 år siden, hvor 1. verdenskrig rasede og gjorde dagligdagen besværlig.

Maren fortæller: Jeg var tit i Brugsen, og da havde jeg altid ordre til at forlange byggryn og kartoffelmel, men det kunne vi jo ikke få hver gang, for der var mangel på begge dele.

Der var også nogle der lavede kartoffelmel selv, det gjorde for eksempel Jens Thomsen på Engbækgaard.

Rolighedsvej set fra engen omkring 1910. Det første hus er Rolighedsvej 7, derefter nr. 9 og 11. Øvre på den anden side af vejen ligger nr. 10. Længst til venstre Bymøllen, hvor landmændene kunne få deres korn malet. Der var også en vindmølle ude på Vestergade, derfor kaldtes denne for Bymøllen.

Der var jeg med til at sigte melet, når det var tørt, og tilbage i sigten blev nogle små gryn ligesom sagogryn, og måske brugte de dem også til suppe. Kaffe, ja det var mest surrogat, men en sommermorgen kl. fire var vi to piger, som cyklede til Faaborg, hvor vi hos I. J. Larsen kunne købe et halvt pund kaffe. Hele torvet var fyldt med folk, og vi blev lukket ind i hold. Der var nogen som prøvede at komme ind et par gange. Men vi kom hjem med rigtig kaffe, hele 250 gram. Vi har også været i Faaborg for at købe et pund svinefedt.

Rolighedsvej omkring 1905-10. På den tid var Rolighedsvej ikke så rolig endda, idet det var færdsselsåren gennem byen. "Omfartsvejen" blev først anlagt 1932-33.

Måske er den lille Maren Albrechtslund også ude på vejen for at se fotografen, der var ankommet til byen for at fotografere gader og stræder. Motiverne skulle pryde forsiderne af postkort. Det var meget populært at sende en fødselsdagshilsen på et sådant kort.

Høet stakkes på engen omkring 1911. Der var mange i gang, og altid børn der kiggede på. Her ligger i dag Rolighedsvej 1A og 1B. Det er den nybyggede "Vester Hæsing og Omegns Brugsforening" der ligger overfor. Mejeriet med den høje skorsten danner baggrund for sceneriet. Det blev bygget sidst i 1880'erne, og havde beboelse i samme bygning, til venstre for mejeriet. Lige efter brugsen gik landevejen om ad Rolighedsvej.

I 1918 var der kun én bil i Vester Hæsing by, det var postmester Madsens. Ellers var det hestekøretøjernes tid, men nu var der også kommet en ny vogntype, det var jumben. Så nu jumbede man. Den var bedre end

ponyvognen syntes vi. Et rart køretøj, tohjulet med rund dyb kasse af fint træ, og en låge bagi som blev lukket, når man var kommet til vogns. Den var lun, når vi var vognen fuld, og vi blev godt klædt på med køreposer og varmedunk i bunden. Der var nogle som fik lagt gummi på hjulene, så var de helt lydløse, og så måtte hesten have en lille ringeklokke på seletøjet, for at vi kunne høre dem.

Fra posthuset i V. Hæsinge kørte der en postvogn til Brobyværk Station to gange daglig. Det var landpost Carl Larsen der kørte, og der var plads på vognen, så der kunne komme tre-fire mennesker med til stationen. Den kørte tidligt om morgenen, for posten skulle hjem og bringe aviser og breve ud. (to gange om dagen).

Det var heller ikke alle, der havde en cykel den gang. Der var mange ældre, der aldrig fik lært at cykle, det var vist især husmødrene, de havde vel ikke tid, og vi så da heller aldrig en cykel på skolen. Nej, da kunne folk gå mange mil ud på arbejde hver dag.

Jeg kan fortælle om en gammel mand, som blev kaldt Hans Musiker, han boede ude i Jordløsegyden og havde sådan en mærkelig cykel. Det var bare et stel, uden nogen pedaler, og vistnok hjul uden luft, måske træhjul. Han agede sig godt fremad med benene på jorden og i lange stræk, så det gik skam fint, og det så sjovt ud.